

былъ длѣженъ на учителя-тѣ за свое-то въспитаніе; защото сичко друго учель самичакъ. Той кѣту излѣзълъ отъ училище-то, залувилъ ся за бащинъ си занаятъ; нѣ споредъ ревность-тѣ си къмъ науки-тѣ, неможилъ да покажи въ него никакъвъ успѣхъ. Той въ свободно-то си время прочиталъ, и успѣлъ да прочите сички-тѣ книги на бащинѣ-тѣ си библиотека, и оныя които можялъ да купи съ свои пары. Благоразумный му баща нерачилъ да ся противи на неговѣ-тѣ наклонность, за туй го далъ въ типографіѣ-тѣ — на 12-тѣ му години — дѣто былъ и по старый му сынъ. Той показалъ тамъ за малко время голѣми успѣхи и получвалъ разны книги отъ книгопродавцы-тѣ, съ които ималъ сношеніе споредъ длѣжность-тѣ си. Той най много обычалъ да чете пѣтешествія, исторіѣ и сичко що съставлява общеплезны знанія. Кѣту прочиталъ разны книги, случило ся та намѣрилъ стихотворенія, които възбудили въ него желаніе да съчинява стихове. Той написалъ двѣ пѣсни, които братъ му напечаталъ. Това прельстило Веніаминово-то самолюбіе, и той можеше да изгуби еще много время, да писува лошевы стихове, ако не бѣше му доказалъ баща му недостатока на съчиненіе-то му, съ което го направилъ да ся откажи отъ стихотвореніе-то. Слѣдъ това, Веніаминъ ималъ другарь на имя Колинсъ, съ когото за упражненіе ималъ писменно препиране. Веніаминъ ся отличавалъ съ ума и правописаніе-то, а противникъ-тъ му съ леки-тѣ си превраты и отбраны изреченія. Веніаминовъ-тъ баща доказалъ на сына си недостатки-тѣ